

[Oluf Pedersen.]

Se, hvis man vil prøve paa at gøre op, hvad den Import, man vil undvære, fordi den kan anses for overflødig, og fordi vi ikke har Raad til den, beløber sig til, tror jeg, at Grossist-Sammenslutningen af 1930 har Ret, naar den siger, at det, det her drejer sig om, udgør et mindre Beløb end de 50—100 Mill. Kr., hvormed vore Køb bliver fordyret, fordi vi har Valutacentralen. Hvis dette er rigtigt, hvad foreløbig ingen har bestridt, vil det sige, at al denne Tale om, at vi af økonomiske Grunde samfundsmæssigt set er tvunget til at have Valutacentralen, fordi vi ikke har Raad til at undvære den, er helt ved Siden af, og det Spørgsmaal tværtimod maa melde sig, om vi under de nuværende Forhold har Raad til at holde denne Indretning, der fordyrer vore Køb. Jeg synes, det kan knibe nok med at faa Varer her til Landet, uden at man fra Statens Side sætter ind og søger at tvinge Køberne til at give mere for Varerne, end de ellers skulde give, fordi de skal købe paa et bestemt Sted og til en bestemt Tid i Stedet for paa det Sted og den Tid, hvor det er mest fordelagtigt. Jeg mener afgjort, at man ikke har Raad til det, og netop paa Baggrund af Krigssituationen maa man vende sig stærkere mod Valutacentralen, end man ellers vilde gøre.

Saa har jeg et Par Bemærkninger med Hensyn til Tvangskursen. Jeg mener, at det, at man ansætter en Tvangskurs, er meget farligt. Tidligere havde man Guldet som Regulator, og den tvang til en vis Regulering. Da den blev opgivet, havde man tilbage den frie Kursansættelse, der dog i nogen Grad viste den Temperatur, der faktisk var til Stede. Nu har man ikke andet Maal for den økonomiske Ændring inden for Landets Grænser end Seddelmængden, det vil sige, at vi kan risikere pludselig at komme til at staa over for en Katastrofe. Vi kan ansætte en Tvangskurs, men den kan en skønne Dag bryde sammen. Jeg mener derfor, det er meget farligt, at man har en Tvangskurs, og at man har sat alle Maal for det økonomiske Liv ud af Funktion, saa vi ikke ved, hvor vi er henne.

Endelig har jeg en Bemærkning til den højtærede Minister, som fremsatte den Udtalelse, at den lave Arbejdsløshed, vi havde i Løbet af Sommeren, var en Følge af den gode Administration af Valutaloven. Her er der det mærkelige maaske, at jeg er enig med den højtærede Minister i, at det var den gode Administration af Valutaloven, der medførte den lave Arbejdsløshed. Det

var nemlig den stedse større Overførsel til Friliste, som bevirkede den mindskede Arbejdsløshed! Men naar Ministeren er klar over, at det var den gode Administration, der bevirkede den lave Arbejdsløshed, saa kan jeg ikke forstaa, at Ministeren derefter bliver bange for den lave Arbejdsløshed og gaar over til at føre Varerne bort fra Friliste igen.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Med Hensyn til Prisstigning maa jeg fastholde, at de Oplysninger, vi fik, og som vi har faaet nu igen, viser ikke, at Stigningen ikke er større her i Landet end i vore Nabolande. Det ærede Medlem Hr. Rager var ogsaa saa forsigtig at sige: Naar man tager tilbørligt Hensyn til Kronesænkningen. Jeg tror nok snarere, at det ærede Medlem tager utilbørligt Hensyn til den, naar han skal naa til Balance paa de Punkter.

Maa jeg saa endelig sige til det ærede Medlem, som vilde fremstille det, som om jeg havde haanet en Organisation, at det er den gamle Façon: naar man føler sig ramt, vil man gerne give det Udseende af, at der er skudt paa en anden. Jeg har aldeles ikke udtalt mig om Grossist-Sammenslutningen. Vi har faaet en Henvendelse derfra ogsaa, og den har vi læst og taget til Indtægt — jeg ved ikke, om det ærede Medlem har taget den til Indtægt, men han har i hvert Fald læst den. Men det, det ærede Medlem gjorde her, var, at han gav sig til at polemisere og sagde, hvad Importørerne havde sagt paa et Møde, og hvad han havde sagt, og hvorledes de havde haft Uret, og han havde haft Ret. Jeg finder, det er en meget lidet sømmelig Form her fra Rigsdagens Talerstol at referere, hvordan man har staaet sig paa et Møde over for Modstanderne. Jeg tænker mig, at de Folk vil frabede sig at have ham til Talsmand her paa Rigsdagen. De kan selv henvende sig til os. Der var aldeles ikke Tale om nogen overlegen eller haansk Maade i Omtalen af den vedkommende Organisation, min Paatale gjaldt nærmest det ærede Medlems egen Optræden, og hvis han ikke har forstaaet det, har jeg ikke noget imod at gentage det.

Anden Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.